

Panun nakinoita

In memoriam L. F. Rosendal.

Tänään saatetaan jälleen kotikaupunkimme kalmistoon eräs Oulumme uskollisimpia miehiä ja, uskaltaisin sanoa, eräs pisimmälle maallisessakin vaellukseensa ehjineistä koulukaupunkimme kasvateista: entinen huoltotoimen piiritarkastaja, fil. maisteri L. F. Rosendal. Nimimerkkiä pätevämpi mies on jo Kaiun palstoilla luonnehtinut L. F. Rosendalin elämäntyön olennaisimpia piirteitä ja hänen luonteensa valloittavia puolia. Mutta tänä yöhetkenä, jona näitä rivejä kirjoitan, tulee suuresti kunnioittamani miehen kuva elävänä mieleeni syystä, että erään työn takia jouduin uudelleen urvautumaan hänen syksyllä kirjoittamaansa hyvin persoonalliseen artikkeliin E. M. Franzénista.

Muistan syyspäivän, jolloin kävin tuota kirjoitusta maisteri Rosendalilta pyytämässä. Tiesin hänen terveytensä epävakaisuuden, tiesin, kuinka tarkoin hänen piti säännöstellä menemisensä ja tulemisensa, jotta työpäivä vielä olisi voinut jatkua, tiesin, ainakin aavistin, että eläkkeelle siirtyminen hänen kohdaltaan oli merkinnyt vain täydellistä keskittymistä kirjalliseen työhön. Sain herrasväki Rosendalin kodissa luonnollisesti mitä sydämellisimmän vastaanoton ja pikakäynti venyi tunnin keskusteluksi, johon mahtui paljon ajankohtaista ja paljon vanhaa. Ja maisteri Rosendal suostui kirjoittamaan, vaikka hänellä olisi ollut monta rautaa tulessa. Hänellä oli nim. eräs ei suinkaan edes viisaissa miehissä tai nai-

sisä aivan yleinen ominaisuus: hän tuntui ymmärtävän nuorempiaankin ja vaikka hän varmasti näki monet puutteet, här osasi rohkaista, innostaa, niin että hän vaikka valittikin, ettei hänen terveytensä salli hänen tehdä kaikkea, minkä hän haluaisi, kuitenkin samalla sanoi ja osoitti paljon sellaista, joka loppujen lopuksi auttoi toista.

Maisteri Rosendal oli humanisti sanan kauneimmassa merkityksessä. Opintojensa laadun ja perinpohjaisuudenkin puolesta hän nykyaikana oli harvinainen ilmiö, mutta niinpä luulenkin hänen nauttineen tittelirikkaampienkin antiikin tutkijain keskuudessa ehdotonta arvonantoa. Näiden rivien kirjoittamiseen antaa kuitenkin mielestäni aivan erikoisen aiheen se läheinen suhde, joka lehdellämme suureksi edukseen oli maisteri Rosendaliin. Avustajana, kulttuuriesseistinä ja kirjoittajana olisin mielestäni hänen paikkansa missä hyvänsä vaikeasti täytettävissä, saati tässä kaupungissa, jonka kovin harva oppinut ja luovaa henkistä työtä tekevä yleensäkin, joskohta oululainen synnyltään, uskallaa loppujen lopuksi valita olinpaikakseen. Me täällä toimituksessa olemme äärettömän kiitollisia siitä, että Kaiku on saanut toimia hänenlaisensa miehen ajatusten välittäjänä, mutta me tunnemme itsemme paljon köyhemmiksi nyt. Ja varmasti lukijakunnastammekin moni tulee kaipaamaan maisteri Rosendalin tai nimimerkki LFR:n kirjoituksia, joilla oli kyky nostaa hetken vaikeuksien viäpuolelle.

P a n u.